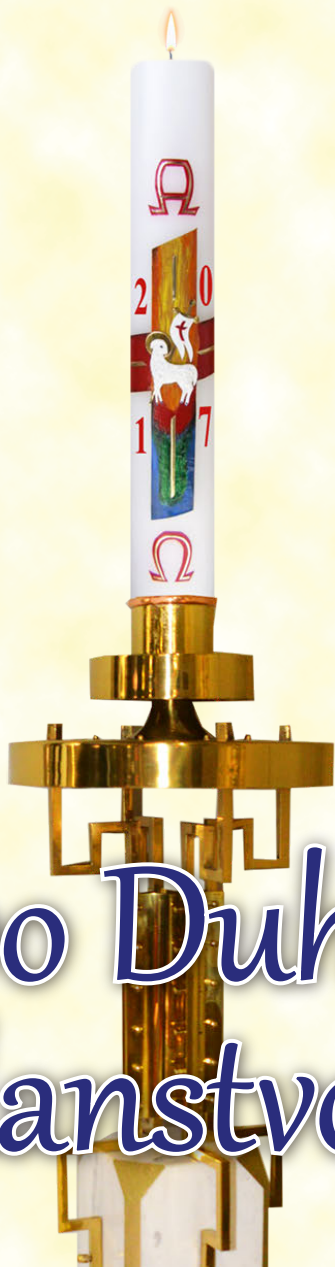

Teden molitve za duhovne poklice
30. 4. – 7. 5. 2017

Gnani po Duhu
za poslanstvo

Gnani po Duhu za poslanstvo

Teden molitve za duhovne poklice
30. 4. – 7. 5. 2017

GNANI PO DUHU ZA POSLANSTVO:
teden molitve za duhovne poklice,
od 30. aprila do 7. maja 2017

Zbral in uredil: *Andrej Lažeta*

Lektorirala: *prof. Andreja Ošljaj*

Grafično oblikovanje in tisk: *Tiskarna digitalni tisk d.o.o.*

Foto: *Tomaž Berke*

Naklada: 1000 kos

Založilo: Škofija Murska Sobota

CIP - Kataložni zapis o publikaciji

...

Kazalo

Uvodna beseda	4
Papeževa poslanica: Gnani po duhu za poslanstvo	5
Nagovori in prošnje za vsak dan	9
1. dan: <i>škof dr. Peter Štumpf</i>	
3. velikonočna nedelja	9
2. dan: <i>Goran Kuhar</i>	
1. maj 2017 – Sv. Jožef delavec	11
3. dan: <i>Goran Kuhar</i>	
2. maj 2017 – Sv. Atanazij	13
4. dan: <i>Goran Kuhar</i>	
3. maj 2017 – Sv. Filip in Jakob ml.	14
5. dan: <i>Goran Merica</i>	
4. maj 2017 – Sv. Florijan	15
6. dan: <i>Goran Merica</i>	
5. maj 2017 – prvi petek	16
7. dan: <i>Goran Merica</i>	
6. maj 2017 – prva sobota – Sv. Dominik Savio	17
8. dan: <i>Andrej Lažeta</i>	
7. maj 2017 - nedelja Dobrega Pastirja	19
<i>Andrej Lažeta: Molitvena ura za nove duhovne poklice in</i> <i>stanovitnost že poklicanih</i>	22

UVODNA BESEDA

Letošnjemu tednu molitve za nove duhovne poklice je dal naslov papež Frančišek s svojo poslanico »Gnani po Duhu za poslanstvo«, v kateri želi poudariti skozi Jezusov zgled misijonarsko razsežnost krščanskega poklica. Letošnja brošura ob tednu molitve za nove duhovne poklice prinaša papežev poslanico v celoti in sicer v prevodu s. Štefke Klemen OSU.

Ostala besedila v brošuri smo letos pripravili v soboški škofiji. G. škof, dr. Peter Štumpf je pripravil razmišljanje ali predlog za pridigo na 3. velikonočno nedeljo ob pričetku tedna molitve za nove duhovne poklice. G. župnik, Goran Kuhar je pripravil besedila za oblikovanje sv. maše od ponedeljka do srede, g. kaplan, Goran Merica pa od srede do sobote. Med drugim sta pripravila za vsak dan tudi po dve prošnji, ki ju lahko dodamo k ostalim dnevnim prošnjam za vse potrebe. Knjižica vsebuje še razmišljanje oz. predlog za pridigo na nedeljo Dobrega pastirja in molitveno uro za duhovne poklice, ki pa je letos, ker je teden za molitev za duhovne poklice v maju, Marijansko obarvana. Naslovnico in plakat pa so v sodelovanju s fotografom Tomažem Berke soboške Hčere Marije pomočnice.

Molitev za nove duhovne poklice postaja vedno bolj obveznost vsakega kristjana, ki čuti s Cerkvijo in njeno glavo Kristusom in je vedno manj nekaj zgolj prostovoljnega za tiste, ki to želijo. Molitev za nove duhovne poklice je po svojem bistvu skrb vse Cerkve. V molitev za nove duhovne poklice nas sili tudi ljubezen do slovenskega naroda. Naj k vsemu temu pričujoča knjižica vsaj nekoliko pripomore.

*Andrej Lažeta,
referent za duhovne poklice
v soboški škofiji*

*Poslanica papeža Frančiška
za 54. svetovni dan molitve za duhovne poklice*

GNANI PO DUHU ZA POSLANSTVO

Dragi bratje in sestre,

v zadnjih letih smo razmišljali o dveh vidikih, ki zadevajo krščanski poklic: o vabilu, da „gremo iz sebe“, da bi poslušali glas Gospoda, in o pomembnosti cerkvene skupnosti kot privilegiranega kraja, kjer se Božji klic rodi, hrani in se izraža.

Zdaj, ob 54. svetovnem dnevu molitve za duhovne poklice želim usmeriti pozornost na misijonarsko razsežnost krščanskega poklica. Kdor se je pustil pritegniti Božjemu glasu in začel slediti Jezusu, kmalu odkrije v sebi neustavljivo željo, da bi ponesel evangelij svojim bratom z evangelizacijo in s služenjem v ljubezni. Vsi kristjani smo poklicani, da bi bili misijonarji evangelija! Učenec v resnici ne prejme daru Božje ljubezni za zasebno tolažbo, ni poklican, da promovira samega sebe, niti da ščiti interese neke družbe, ampak se ga preprosto dotakne in ga preoblikuje veselje, da ga Bog ljubi. Te izkušnje ne more ohraniti samo zase: »Evangeljsko veselje, ki napolnjuje življenje skupnosti učencev, je misijonarsko veselje.« (Apostolska spodbuda *Veselje evangelija*, 21)

Misijonarska angažiranost torej ni nekaj, kar bi dodali krščanskemu življenju kot neke vrste okrasek, temveč je v osrčju same vere. Odnos z Gospodom vključuje dejstvo, da smo poslani na svet kot preroki njegove besede in priče njegove ljubezni.

Čeprav doživljamo številne šibkosti in se včasih počutimo malodušne, moramo dvigniti glavo k Bogu, ne da bi se prepustili občutku neustreznosti ali predali pesimizmu, ki nas naredi za pasivne opazovalce utrujenega in monotonega življenja. Ni prostora za strah: Bog sam prihaja očistiti naše «nečiste ustnice», nas naredit primerne

za poslanstvo: »Tvoja krivda je izbrisana, tvoj greh je odpuščen.« Nato sem slišal glas Gospoda: »Koga naj pošljem? Kdo bo šel za nas?« Rekel sem: »Tukaj sem, pošlji mene!« (Iz 6,7-8)

Vsak poslani učenec čuti v srcu ta Božji glas, ki ga vabi, naj gre med ljudi, kakor Jezus, ki je »ozdravljaj in delaj dobro vsem« (Apd 10,38). Že sem imel priložnost spomniti, kako je dejansko po krstu vsak kristjan *Krištof*, to je »tisti, ki nosi Kristusa« svojim bratom (prim. *Kateheze*, 30. januar 2016). To še posebej velja za tiste, ki so poklicani v življenje posebne posvetitve, in enako za duhovnike, ki so velikodušno odgovorili: »Tukaj sem, Gospod, pošlji mene!« S prenovljeno misijonarsko zavzetostjo so poklicani zapustiti sveta obzidja templja, da bi omogočili Božji nežnosti prekipevanje v blagor ljudi (prim. *Homilija na krizmeni maši*, 24. marec 2016). Cerkev potrebuje takšne duhovnike: zaupljive in vedre, ker so odkrili pravi zaklad, zavzete za to, da bi ga z veseljem naredili znanega vsem! (prim. Mt 13,44)

Kadar govorimo o krščanskem poslanstvu, se seveda pojavljajo številna vprašanja: *Kaj pomeni biti misijonar evangelija? Kdo daje moč in pogum za oznanjevanje? Kakšna je evangeljska logika, ki navdihuje poslanstvo? Na ta vprašanja lahko odgovorimo ob kontemplaciji treh evangeljskih prizorov: začetek Jezusovega poslanstva v shodnici v Nazaretu (prim. Lk 4,16-30), pot, ki jo prehodi Vstali ob učencih v Emavs (prim. Lk 24,13-35), in končno prilika o semenu (prim. Mk 4,26-27).*

Jezus je maziljen z Duhom in poslan. Biti učenec misijonar pomeni, biti aktivno udeležen pri Kristusovem poslanstvu, ki ga sam Jezus opiše v sinagogi v Nazaretu: »Duh Gospodov je nad menoj, ker me je mazilil, da prinesem blagovest ubogim. Poslal me je, da oznam jetnikom prostost in slepim vid, da pustim zatirane na prostost, da oznam leto, ki je ljubo Gospodu. (Lk 4,18-19). To je tudi naše poslanstvo: da smo *maziljeni* z Duhom in da *gremo svojim bratom* oznanjat Besedo, ki postane zanje sredstvo odrešenja.

Jezus se nam pridruži na poti. Pred vprašanji, ki prihajajo iz človeškega srca, in pred izzivi, ki jih poraja realnost, lahko občutimo izgubo ter pomanjkanje energije in upanja. Obstaja nevarnost, da se krščansko poslanstvo zazdi kot čista neuresničljiva utopija ali kakorkoli že, kot realnost, ki presega naše moči. Toda če kontempliramo vstalega Jezusa, ki hodi ob emavških učencih (prim. Lk 24,13-15), naše zaupanje lahko oživi. V tem evangeljskem prizoru imamo pristno »liturgijo na poti«, ki je pred liturgijo Besede in lomljenja Kruha in nam razodeva, da je na vsakem koraku Jezus z nami! Učenca, ki ju je ranil škandal križa, se po porazu vračata domov; v srcu nosita uničeno upanje in sanje, ki se niso uresničile. V njiju je žalost preglasila veselje evangelija. Kaj naredi Jezus? Ne sodi ju, z njima prehodi isto pot, in namesto, da bi odstranil zid, naredi špranjo. Počasi spreminja njuno malodušnost, razplamti njuna srca in jima odpre oči, ko razlaga besedo in razlomi kruh. Enako tudi kristjan ni sam nosilec poslanstva, temveč v naporih in nerazumevanjih izkuša, »da Jezus hodi z njim, govori z njim, diha z njim, dela z njim. Čuti, da je Jezus z njim sredi misijonskega dela.« (Apostolska spodbuda *Veselje evangelija*, 266).

Jezus stori, da seme vzkali. Končno je pomembno, da se od evangelija naučimo načina oznanjevanja. Neredko se celo ob najboljših namenih zgodi, da podležemo določeni strasti po moči, prozelitizmu ali netolerantnemu fanatizmu. Evangelij nas nasprotno kliče, da zavržemo malikovanje uspeha in moči, pretirano skrb za strukture in bojazen, ki bolj ustreza duhu pridobivanja kot duhu služenja. Seme Kraljestva, čeprav majhno, nevidno in včasih neznatno, raste tiho, zahvaljujoč nenehnemu Božjemu delu: »Z Božjim kraljestvom je kakor s človekom, ki vrže seme v zemljo. Spi in vstaja, ponoči in podnevi, seme pa klije in raste, da sam ne ve kako« (Mr 4,26-27). To je naš prvi razlog upanja: Bog presega vsa naša pričakovanja in nas preseneča s svojo velikodušnostjo ter stori, da vzbrstijo sadovi našega dela celó bolj, kot bi mogli pričakovati glede na človeško učinkovitost.

S tem evangeljskim zaupanjem se odpremo tihemu delovanju Duha, ki je temelj poslanstva. Niti poklicne pastorage niti krščanskega poslanstva ni mogoče uresničevati brez nenehne in kontemplativne

molitve. Krščansko življenje je zato treba hraniti s poslušanjem Božje besede in predvsem negovati osebni odnos z Gospodom v evharističnem češčenju, privilegiranem »kraju« srečanja z Bogom.

Prav to intimno prijateljstvo z Gospodom želim živo spodbuditi, zlasti da bi od Boga izprosili nove poklice za duhovništvo in posvečeno življenje. Božje ljudstvo potrebuje da ga vodijo pastirji, ki razdajajo svoje življenje v službi evangelija. Zato prosim župnijske skupnosti, združenja in številne v Cerкви navzoče molitvene skupine: Skušnjava malodušja se uprite tako, da nadaljujete z molitvijo h Gospodu, naj pošlje delavcev na svojo žetev in nam da duhovnikov, zaljubljenih v evangelij, zmožnih biti blizu svojim bratom in biti tako živo znamenje usmiljene Božje ljubezni.

Dragi bratje in sestre, tudi danes moremo ponovno odkriti gorečnost oznanjevanja in zlasti mladim predlagati *hojo za* Kristusom. Nasproti razširjenemu pojmovanju utrujene vere ali vere, omejene zgolj na »morate izpolniti«, želijo naši mladi odkriti vedno aktualno privlačnost Jezusovega lika, da bi se pustili postaviti pod vprašaj in izzvati njegovim besedam ter njegovim gestam in, zahvaljujoč njemu, končno sanjati življenje, ki bo zares človeško, veseli, da se posvetijo v ljubezni.

Sveta Marija, Mati našega Odrešenika, je imela pogum objeti te Božje sanje, tako da je položila svojo mladost in svoje navdušenje v njegove roke. Po njeni priprošnji naj dosežemo enako odprtost srca, enako pripravljenost odgovoriti na Gospodov klic z našim »Tukaj sem«, se z enakim veseljem podati na pot (prim. Lk 1,39) in ga kakor ona oznanjati vsemu svetu.

Vatikan, 27. november 2016, prva adventna nedelja.

papež Frančišek

Prevod: s. Štefka Klemen OSU

NAGOVORI IN PROŠNJE ZA VSAK DAN

1. dan – 3. velikonočna nedelja – 30. april 2017

Molitev in delo za duhovne poklice je pot do mladih

Dva od Jezusovih učencev sta šla iz Jeruzalema v Emavs. Po domače bi rekli, da sta si šla hladit živce, jezo in razočaranje. Nista mogla ostati v Jeruzalemu, kjer so križali njunega Učenika. Vanj sta stavila vse svoje upe, Njemu sta posvetila vse svoje življenje. Sedaj pa so ga umorili in je vsega konec. V paniki nista niti opazila, kdo se jima je pridružil na poti. Prišlek je bil zanju tujec, ki očitno ni nič vedel o žalostnih dogodkih v Jeruzalemu. Na hitro sta mu razložila vse, kaj se je zgodilo z Jezusom, kako so ga umorili. Sedaj pa se slišijo neke čudno govorice, ki jih širijo žene. Pravijo, da so pri grobu videle prikazen angela, ki trdi, da križani Jezus živi.

Žalost je huda stvar, razočaranje je še hujše, najhujši pa je obup. To troje rado zagrabi ljudi. Žalostni, razočarani in obupani ljudje so zelo hitro ranljivi. Utrujeni so od vsega, zlasti pa še od življenja. Tako izgubijo smisel in ne vedo, zakaj živeti in zakaj še sploh kaj delati. Utrujenega človeka je najlažje tudi izkoriščati. Utrujen človek je tudi zmeden in se ne more odločati za ničesar. Samo, da bi imel mir, pristane na vse, kar mu predlagajo drugi. Utrujen človek se težko sam prepriča o stvareh, ki so resnične. Nujno rabi pomoč in to dobro pomoč. Sprejeti dobrega in poštenega prijatelja na poti svojega življenja, to je prava odločitev, saj v tem je rešitev.

Žalostna in razočarana učenca sta prisluhnila Neznancu, ki se jima je pridružil na poti. Razložil jima je, da je že Sveto pismo napovedovalo vse to, kar se je pred nekaj dnevi zgodilo v Jeruzalemu in da to ni nič tragičnega. Celó povedal jim je, da je bilo to potrebno, saj je tako Kristus razodel svojo slavo Boga. Ko je pustil, da so ga topli in pribili na križ, je razodel slavo nebeškega Očeta. Učenca nista razumela, kaj jima je govoril skrivnostni Neznanec. Všeč jima je bilo, kako ju je nagovoril. Ko so prišli v Emavs, sta ga hotela zadržati. Nista ga pustila

naprej. Neznanec je z njima sedel k mizi, vzel kruh, ga blagoslovil, razlomil in jima dal. Takrat so se jima odprle oči, da sta spoznala Vstalega Gospoda, toda On jima je izginil izpred oči. Bila sta šokirana. Tega srečanja nista mogla zadržati zase in sta še tisi večer pohitela v Jeruzalem, da to povesta še drugim Jezusovim učencem. Toda za njih to ni bila več novica. Povedali so jima, da je Gospod res vstal in se prikazal apostolu Petru. Žalost, tragika in obup se ob srečanju z Vstalim Gospodom spremenijo v veselje (prim. Lk 24, 13-35).

Papež Frančišek uči, da »Bog nenehno hodi s svojim ljudstvom. To 'sopotništvo' prispe do nepredstavljive točke: nikdar ne bi mogli misliti, da Gospod postane eden od nas in hodi z nami, in ostane z nami, ostane v svoji Cerkvi, ostane v evharistiji, ostane v svoji besedi, ostane v ubogih in ostane z nami na poti. To je bližina. Pastir, ki je blizu svoji čredi, svojim ovcam, ki jih pozna osebno.«

V tednu molitve za duhovne poklice, ki ga danes pričenjamo, ne moremo mimo tega, da Gospodarja žetve tudi prosimo, za pogumne, a vendar nežne »sopotnike« na poti naše vere. Škofje in duhovniki se nenehno sprašujemo, kako mladim pomagati, da bi v sebi odkrili Jezusov klic in nanj pogumno odgovorili. Nimamo vsi enakega značaja, nimamo vsi enakih sposobnosti, tudi nimamo vsi enakih življenjskih izkušenj ali enake odgovornosti. Tudi se ne nahajamo vsi v enakih situacijah. Nobena župnija ne more biti enaka drugi župniji. Vsaka župnija ima svojo zgodovino in svoje značilnosti.

Mislím, da nas ni malo, ki smo stopili na pot Jezusovega klica spodbujeni od župnikovega ali kaplanovega vzgleda. Njuno spremljanje je bilo domače, prepričljivo, veselo in navdušujoče. Biti v župnišču pri zajtrku ali kosilu, pri bogoslužju, pri športu, na ministrantskem kvizu, je poseben privilegij, ki smo ga razumeli kot dar. Razumeli smo, da župniku in kaplanu pomenimo mnogo. Način njunega življenja in delovanja je segal v globine našega srca. V cerkvi in v župnišču je dišalo po skrivnosti nebeškega. Vedeli smo, da imata župnik in kaplan tudi težko odgovornost vodenja župnije. Opazili smo, da jima včasih ni lahko, ker jima nekateri ljudje niso bili naklonjeni. Čutili pa smo, da ju to ni zagrenilo. Zanju je bil skrivnostni

nebeški svet povsem realen. Ob njiju smo tako močno čutili Jezusa, da bi ga lahko otipali. V nas se je krepila želja, da bi vstopili v ta čudoviti Božji svet; in temu je potem sledila odločitev.

Mladi si tudi danes želijo, da bi bili nekje doma, kjer bi se počutili sprejete in ljubljene. Ker po mnogih domovih Jezus ni več domačin, je odsotna tudi nežnost. Mladi brez doma in brez nežnosti so obubožani in razočarani. Ne vejo, zakaj hodijo in kam hodijo. Cerkev se ne more ogniti vprašanju, kje naj počaka mlade, da jih sprejme, jih potolaži in jih odvede k Jezusu. Iskanje mladih še vedno ostaja skrb in dolžnost Cerkve. Sveti Janez Bosko je iskal mlade po tovarnah in ulicah. V tem iskanju je več tisoč mladih vzgojil za duhovne poklice. Sveti Vincencij Pavelski se je sklonil do skrajno ubogih. V tem sklanjanju je tudi on mnoge privedel na pot duhovnega poklica. To iskanje še vedno traja in bo trajalo dokler Gospodar žetve ne dopolni časov zgodovine.

Ko molimo za nove duhovne poklice, molimo tudi k Svetemu Duhu, da bi hoteli in znali najti načine in poti do mladih. Tam, kjer so mladi, je zagotovo Jezus, ki čaka, da se jim pridruži na njihovi poti. Do mladih naj z nami hodi tudi Mati Marija!

2. dan – Ponedeljek – 1. maj 2017 – Sv. Jožef delavec

Uvod v mašo:

Dragi bratje in sestre, na današnji praznik Svetega Jožefa začenjamo letošnji teden molitve za nove duhovne poklice. Papež Frančišek nas vabi, da bi se »ustavili ob misijonarski razsežnosti krščanskega klica. Odnos z Gospodom vključuje tudi to, da smo poslani v svet kot preroki njegove besede in pričevalci njegove ljubezni«.

Ob prazniku svetega Jožefa se ozrimo na družino. »Značilno je, da na pragu Nove zaveze kakor v začetku Stare zaveze stoji zakonski par. Medtem ko je bil zakon Adama in Eve izvir zla, ki je preplaval svet, je Jožefov in Marijin zakon vrhunec, od koder se razliva svetost po vsej zemlji. Odrešenik je začel delo odrešenja po tej deviški in sveti zvezi, kjer se razodeva njegova vsemogočna volja, da očisti in posveti

družino, to svetišče ljubezni in zibelko življenja«. (Sv. Janez Pavel, Odrešenikov varuh 7) Družina, ki je zibelka življenja, je tudi prvo semenišče, kjer otroci spoznavajo Stvarnika in po dejavnem zgledu staršev rastejo in napredujejo v osebni veri. Poslanstvo staršev je v odpiranju vrednot evangelija, ki se jih trudijo sami živeti, svojim otrokom in jih pripravljati za poslanstvo, v katero jih Bog kliče. Molitev za duhovne poklice pomeni moliti najprej za velikodušne krščanske družine. Prosimo svetega Jožefa varuha naših družin naj jim izprosi obilo blagoslova, da bodo izpolnile poslanstvo, ki jim ga je Bog zaupal.

Prošnje:

1. Sveti Jožef, varuh svete Družine, v tvojo mogočno priprošnjo zaupamo. Izprosi našim družinam, da bodo v moči zakramenta svetega zakona premagovale slabosti in krize ter rasle v edinosti, miru in ljubezni.
2. Sveti Jožef, Jezusov rednik, naj mladi po tvoji priprošnji najdejo v družini trdno oporo za rast v plemenitosti, resnici in ljubezni.

Molitev po obhajilu:

Gospod Jezus, podari bogastvo svojega življenja krščanskim družinam in daj, da bodo goreče v veri in službi Cerkvi ter bodo tako omogočile, da vzklijejo in rastejo novi duhovni poklici.

Gospod Jezus, podari bogastvo svojega življenja vsem ljudem, še posebej fantom in dekletom, ki jih kličeš v svojo službo. Razsvetluj jih pri odločitvah, pomagaj jim v težavah, ohranjaj njihovo zvestobo. Napravi jih pripravljene in pogumne, da bi kakor ti darovali svoje življenje zate, da bi tudi drugi imeli življenje. (sveti Janez Pavel II)

Uvod v mašo:

Danes obhajamo god svetega Atanazija, škofa, ki je bil goreč in pogumen v svojem poslanstvu. Kljub mnogi nasprotovanjem in preganjanjem je zvesto služil Gospodu tudi s svojimi spisi, kjer je branil pravi nauk, ki so ga v tistem času ogrožale arijanske zmote. Svoje vernike je spodbujal: »Prizadevaj si za pošteno življenje, vztrajaj v premišljevanju božjih reči, trudi se za mir srca v svetem strahu pred Bogom«. (Bogoslužno branje 2, str. 197) Danes ga slavimo med poveličanimi v nebesih, prav zaradi tega, ker je živel po njih in s tem mnoge navdušil k hoji za Gospodom. Njegovo življenje je bilo za sodobnike pričevanje lepote, ki jo prinaša hoja za Gospodom. Poleg družine smo duhovniki tisti, ki pričujemo s svojim življenjem za Gospoda in s svojim zgledom, molitvijo in žrtvijo pomagamo mladim doživeti lepoto duhovniškega, redovniškega in misijonarskega poklica. Prosimo danes za vse duhovnike, da bi jih zgled in priprošnja svetega Atanazija podpirala v njihovem poslanstvu. Iz srca pa obžalujemo, ko smo z opravljanjem in obrekovanjem duhovnikov in Cerkve v mladih ugasnili veselje do duhovnega poklica.

Prošnje:

1. Gospod Jezus, poglej na svoje delavce v vinogradu – na vse, ki si jih poklical v duhovniško ali redovniško življenje. Pomagaj jim, da bo njihov vsakodnevni odgovor na tvoj klic tako iskren, kakor je bil tisti, ki jim je pokazal začetek poti.
2. Gospod Jezus, priporočamo ti mlade, ki so pred izbiro svoje življenjske poti. Naj premagajo strah in neodločnost, ko jih kličeš na pot duhovniškega ali redovniškega življenja.

Molitev po obhajilu:

Gospod, ozri se na svoje misijonarje, duhovnike, redovnike in laike, ki so vse zapustili, da bi svetu oznanjevali Tvojo besedo in Tvojo ljubezen. Bodi jim krepka opora, zavetje v puščavskem pesku, senca

v ekvatorski vročini, pomoč v premagovanju ovir, varnost pred padci. Varuj jih v težkih trenutkih. Usmerjaj njihove moči, tolaži njihova srca, ovenčaj njihovo delo z duhovnimi uspehi. Naj ne iščejo človeških uspehov niti minljivih dobrin, ampak se trudijo za tvojo zmago in za blagor duš.

4. dan – 3. maj 2017 – Sv. Filip in Jakob ml.

Uvod v mašo:

»Hodi za menoj!« tako je Jezus poklical apostole, na ta klic sta se odzvala tudi sveti Filip in Jakob. Tri leta sta bila skupaj z Jezusom, poslušala njegovo oznanilo, hodila z njim iz kraja v kraj ter doživela veliko njegovih čudežev. Apostoli so bili srčni ljudje, brez ozira na to, kaj vse je potrebno, s seboj na apostolsko pot so imeli ljubezen in vero. Sveti Duh pa je po njih delal velike reči. Dragi mladi, Bog kliče tudi danes na različne načine, po ljudeh, dogodkih, izkušnjah. Od vas pričakuje odprto srce za njegovo ljubezen in pozornega duha, da bi lahko zaslišali njegov glas.

Dragi bratje in sestre, vsi smo poklicani k delu za nove duhovne poklice, s svojo molitvijo, lepim zgledom krščanskega življenja, s spoštljivim govorjenjem o Cerkvi in duhovnikih. Prosimo, da bi znali in zmogli biti orodje v Božjih rokah, da bi se Jezus po nas lahko dotaknil src mladih deklet in fantov. Priznajmo pa, da nam manjka vztrajnosti in gorečnosti v molitvi za nove duhovne poklice.

Prošnje:

1. Jezus, dobri pastir, daj nam, ki sestavljamo občestvo Cerkve, ki je razširjena po vsem svetu, bogastvo svojega življenja in nas usposobi, da ga bomo posredovali drugim, da bi naš zgled odprl srca mladih tvojemu klicu.
2. Jezus, dobri pastir, prosimo te za fante in dekleta, razsvetluj jih pri odločitvah, pomagaj jim v težavah. Napravi jih pogu-

mne in pripravljene, da bi darovali svoje življenje v duhovniškem, redovniškem ali misijonarskem poklicu.

Molitev po obhajilu:

Gospod Jezus, božji Pastir duš, poklical si apostole, da bi postali ribiči ljudi. Pritegni tudi danes k sebi goreče in plemenite fante iz naših družin ter jih naredi za svoje učence in služabnike. Zbudi v njih željo po odrešenju vseh ljudi, za katere na naših oltarjih vsak dan obnavljaš svojo daritev na križu. Pokaži jim Gospod, vse pokrajine, kjer toliko naših bratov in sester prosi za luč resnice in gorečo ljubezen. Naj odgovorijo Tvojemu klicu, postanejo sol zemlje in luč sveta. Na zemlji naj nadaljujejo Tvoje delo odrešenja in gradijo Tvoje skrivnostno telo, ki je Cerkev. Tudi številna in velikodušna srca deklet milostno pokliči, Gospod. Vlij jim hrepenenje po evangeljski popolnosti in zbudi v njih željo, da bi se v službi za Tvojo Cerkev ter za uboge in bolne žrtvovale z vsem žarom in vso močjo Tvoje ljubezni. Amen.

5. dan – 4. maj 2017 – Sv. Florijan

Uvod v mašo:

Dragi bratje in sestre v Kristusu! Zbrali smo se pri sveti daritvi na prvi četrtek v mesecu, ko pri sveti daritvi še posebej molimo za nove duhovne poklice. Dan za dnem moramo dati svoje življenje za Kristusa in bližnjega. Dopustimo, da nas Božji glas naj nagovori in da bomo zmogli slediti njegovemu klicu. Naj se naša molitev dviga k Bogu. Vsak trenutek je priložnost, da svoje življenje podarimo Kristusu. Vedno znova je potrebno odpreti svoje srce Njemu, ki je naša Pot, Resnica in Življenje. Na poti hoje za Kristusom moramo samega sebe vedno izročati v molitvi in prepustiti Božji Besedi, da nas nagovori. Dopustimo, da nas gorečnost za oznanjevanje evangelija prevzame, da bodo mladi zmogli služiti Bogu. Naj nas hoja za Kristusom vedno znova nagovarja za delo v tvojem vinogradu. Če pa nas karkoli ovira na poti hoje za Kristusom, priznajmo in obžalujmo na začetku te svete daritve.

Prošnje:

1. Dobri Bog, prosimo te, da tudi iz naše župnije pokličeš mlade fante in dekleta, da odgovorijo na tvoj klic in služijo v tvojem vinogradu.
2. Dobri Bog, prosimo te, da bi po zgledu sv. Florijana vedno služili bližnjemu in jim pomagala v preizkušnjah življenja ter jim bili v oporo pri premagovanju ovir.

Molitev po obhajilu:

Sveti Florijan, v tvojo čast smo opravili nekrvavo daritev Kristusovega Telesa in Krvi; stori s svojo mogočno priprošnjo pri Bogu, da bom s prejemom te skrivnosti deležni zaslug, trpljenja in smrti istega Kristusa, našega Odrešenika in da nam bo, kolikokrat jo bom opravil, neprenehoma rastel tudi sad zveličanja. Amen.

6. dan – 5. maj 2017 – prvi petek

Uvod v mašo:

Danes, ko obhajamo prvi petek v mesecu, želimo še posebej izročiti svoje življenje v varstvo presvetemu Srcu Jezusovemu. Vedno znova dopuščajmo, da Bog upodobi naše srce po svojem srcu, da bomo zmogli slediti njegovi volji. Posnemajmo zgled emavških učencev, da nas bo Božja Beseda vedno znova nagovarjala, da bomo zmogli sledi Bogu in ga oznanjati s svojim življenjem, da ga bomo prinašali med ljudi. Naj nas Jezusovo srce prevzame v vsej polnosti, da bo tudi iz našega življenja razvidna ljubezen do bližnjega. V kolikor pa nismo vedno odprti za Boga in njegovo delovanje, obžalujmo na začetku svete daritve.

Prošnje:

1. Dobri Bog, prosimo te, daj nam moči, da bi svoje srce vedno upodabljali po Jezusovem srcu.
2. Dobri Bog, prosimo te, daj nam moči, da bomo ohranjali zvestobo do tebe in življenju po zapovedih.

Molitev po obhajilu:

Zahvaljujem se ti, sveti Gospod, vsemogočni Oče, večni Bog, ki si mene grešnika, svojega nevrednega služabnika, ne zaradi mojih zaslug, marveč zgolj po dobroti svojega usmiljenja milostno nasitil z dragocenim Telesom in Krvjo svojega Sina, Gospoda našega Jezusa Kristusa.

Prosim te, naj mi to sveto obhajilo ne bo v zadolženje in kazen, marveč naj mi zveličavno posreduje odpuščanje. Naj mi bo orožje vere in ščit dobre volje. Naj mi zbriše grehe, prežene hudo nagnjenje in poželenje, poveča ljubezen in potrpežljivost, ponižnost in pokorščino in vse druge kreposti. Zalezovanja sovražnikov, vidnih in nevidnih, naj me krepko brani; mike, telesne kakor duševne, naj mi povsem umiri. S teboj, edinim in resničnim Bogom, naj me trdno sklene in tako srečno dosežem končni cilj. Prosim te tudi, da me grešnika milostno privedeš k tisti neizrekljivi gostiji, kjer si ti s svojim Sinom in s Svetim Duhom, svojim svetnikom prava luč, prepolno obilje, večno veselje, dovršena radost in popolna sreča. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

7. dan – 6. maj 2017 – prva sobota – Sv. Dominik Savio

Uvod v mašo:

Dragi bratje in sestre v Kristusu! Zbrani pri sveti daritvi se posebej priporočamo Devici Mariji in zgledu sv. Dominika Savia, zavetnika ministrantov želimo izročiti svoje življenje v varstvo, da bomo zmogli posnemati zgled Matere Marije, ki je izrekla svoj »da« in odgovoriti na Božji klic. Tudi mi smo dan za dnem poklicani, da izrečemo svoj »da« Bogu, da bomo živeli po njegovih zapovedih in njegovi Besedi.

Naj nam zgled sv. Dominika da moči, da bomo vedno živeli v ljubezni do Boga in ga bomo vedno sprejemali s čistim srcem. Vse, kar nas ovira v hoji za Kristusom, položimo sedaj na njegov daritveni oltar, da bomo s čistim srcem obhajali to sveto daritev.

Prošnje:

1. Dobri Bog, prosimo te, da bi v življenju vedno zmogli posnemati zgled sv. Dominika Savia in Device Marije, da bi vedno sledili tvoji volji.
2. Dobri Bog, prosimo te, blagoslavljal naše družine, da bi vedno posnemali zgled svete družine, da bi v njih bila vedno prisotna ljubezen.

Molitev po obhajilu:

O Marija, presveta Devica in Mati, glej, prejel sem tvojega preljubega Sina, ki si ga v svojem brezmadežnem telesu spočela, rodila, dojila in z najslajšimi objemi k sebi privijala. Glej, njega, ki te je pogled nanj razveseljeval in z vso sladkostjo napolnjeval, njega samega ti ponižno in ljubeče predstavljam in darujem, da ga s svojimi rokami objameš, s svojim srcem ljubiš ter daruješ presveti Trojici v najvišje počestčenje, v svojo lastno čast in slavo in za moje ter vsega sveta potrebe. Prosim te torej, predobrotljiva Mati, izprosi mi odpuščanje vseh mojih grehov, obilno milost, da mu bom odslej zvesteje služil ter končno dosegel poslednjo milost, da ga bom mogel s teboj slaviti na vse veke vekov. Amen.

Predlog ali osnutek pridige za nedeljo Dobrega Pastirja 2017

Ob današnji Božji besedi pride razmišljajoč človek v veliko zadrego. Apostol Peter je namreč povzdignil glas in spregovoril: »Tega Jezusa, ki ste ga vi križali, je Bog naredil za Odrešenika« (prim. Apd 2, 36)! Tisti, ki smo ga na veliki petek umorili z našimi grehi, je naš Odrešenik. Za človeka res velika zadrega. Kako se vrniti k Jezusu, ki smo ga prizadeli, ki smo ga z grehom zatajili. Zaradi greha zatajitve Boga so po smrti Jezusa apostoli bežali na vse strani. Samo apostol Janez je z Marijo ostal pod Jezusovim križem.

Kdo se ne bi ob teh bežečih se apostolih spomnil na izgubljeno ovco, ki beži od črede in tava po puščavi, kjer ne najde ne paše ne vode in se bliža prepadam smrtne sence. Vsak izmed nas se lahko prepozna v tej izgubljeni ovci. Stiska izgubljene ovce je velika. Nazaj k pastirju ne upa, ker jo je sram, da je ušla. A brez pastirja ne more več živeti, ker nima ne paše, ne vode.

Ko to premišljujemo, nas mora do kosti pretresti in enostavno moramo vzklikniti, kakor Izraelci v prvem berilu: »Bratje, kaj naj storimo?« (Apd 2,37) Apostolski prvak sv. Pater nam odgovarja: »Spreobrnite se!« (Apd 2,38) Da, spreobrnimo se! Obrnimo se! Ne tecimo več od Jezusa; ampak k Jezusu. Ne bojmo se Jezusa! Saj je res, da smo ga s svojimi grehi ubili. Ampak je res tudi, da je Jezus molil: »Oče odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo.« (Lk 23,34) in da pravi: »Jaz sem dobri pastir; dobri pastir dá svoje življenje za svoje Ovce.« (Jn 10,14). Torej obrnimo se in tecimo nazaj k Jezusu – Dobremu Pastirju.

Jezus – Dobri Pastir je dal na križu prebosti svoje Srce – je umrl – da imamo mi življenje. Njegovo trpljenje, smrt in vstajenje od mrtvih so bili namreč potrebni, da mi lahko prejemamo zakramente, ki dajejo življenje našemu življenju. Kaj bi nam pomagalo živeti, če ne bi bili krščeni, če ne bi imeli Božjega življenja v sebi, če ne bi bili Božji otroci in tako dediči Božjega kraljestva? Kaj bi nam pomagalo živeti, če naši grehi, ne bi bili odušeni v zakramentu sprave, če bi morali

stalno živeti pod bremenom lastnega greha? Kaj bi nam pomagalo živeti, če ne bi v zakramentu sv. birme prejeli darov Svetega Duha in ne bi imeli prave vizije ne za zemeljsko ne za nebeško življenje? Kaj bi nam pomagalo živeti, ko se ne bi mogli združevati s Kristusom v sv. evharistiji in tako sprejemati moč za sveto življenje? Kako težko je živeti, posebej otrokom, kjer družine ne živijo iz zakramenta sv. zakona? Kako težko je biti bolan ali umirati brez zakramenta sv. bolniškega maziljenja? Kako težko je živeti, če ni nikogar, ki bi ti podelil sv. zakramente?

Jezus – Dobri Pastir nam je s svojo smrtjo na križu pripravil bogato žetev sedmih svetih zakramentov za življenje v izobilju. A žetev še ni mogoče uživati. Žetev je potrebno najprej pospraviti, zatem pa jo še pripraviti za uživanje. Zaradi tega je Jezus naročil: »Prosíte torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev« (Mt 9, 38). S tem je kristjanom vseh časov povedal, da si morajo izprositi duhovnike. Naivno je misliti, da bodo škofje lahko neprestano pošiljali duhovnike na župnije, če jih kristjani ne bomo izmolili in ustvarjali okolje, v katerem bodo lahko zrasli novi duhovni poklici.

Kaj lahko storimo?

1. Najprej za nove duhovnike enostavno molimo. Izberimo si kakšno molitev ali pobožnost za nove duhovnike in jo molimo vsak dan, če to ni mogoče, pa vsaj ob četrkih, posebej na prve četrte v mesecu. Tudi v cerkev prihajajmo k molitvenim uram za nove duhovne poklice, kadar jih župnik oznani. Samo pobožna misel, da bi imeli nove mlade duhovnike ali sebična meditacija o tem, kako zelo jih potrebujemo, jih še ne bo priklicala. Za pravo molitev je potrebna žrtev časa, žrtev volje, ki bi rada vse drugo počela, mi pa se prisilimo moliti. Ne nazadnje tudi mrtvičenje telesa, s klečanjem, postom, miloščino ... Kar je napor, je nekaj vredno. Jezus sveta ni odrešil z lagodnostjo, ampak s križanjem.

2. Vsaj kdaj čez leto dajmo duhovniku dar za mašo, da bi maševal za nove duhovne poklice. Dober duhovnik ljudem veliko koristi. Pomagajmo jih izprositi.
3. Izogibajmo se opravljanja in obrekovanja Cerkve. Ne dajte ljudem nikoli povoda za obrekovanje Cerkve in duhovnikov. Težko je, ko ti mlad človek pove: »Naši (stari) starši gredo vsako nedeljo v cerkev in ko pridejo domov vedno nekaj »šinflejo«, če ne župnika, pa pevski zbor, če ne to, pa da je maša predolga. Zato mislim, da zelo trpijo, ker hodijo v cerkev, ker po njihovih besedah tam ne doživijo nič lepega. In jaz ne hodim, da ne bi trpel kakor oni.« Dobro si izprašajmo vest glede tega, kako našim bližnjim prikazujemo duhovnike in Cerkev. Če smo v tem grešili, se tega spovejmo, da bomo znali o duhovnikih in Cerkvi povedati tudi kaj lepega, in s tem spodbujati nove duhovne poklice. Če so nekoč duhovniški poklic preveč idealizirali, ga danes gotovo preveč ponižujejo. Duhovnike pa potrebujemo, da pride Bog bliže k nam in mi bliže njemu. Storimo kaj za nove duhovnike. Amen.

Molitvena ura za nove duhovne poklice in stanovitnost že poklicanih

Duhovnik izpostavi Najsvetejše.

Pesem: Nizko se kristjani priklonimo,
*živo vero v srcu obudimo;
najsvetejši zakrament je pred očmi:
Jezusa Telo in Kri!*

*O ljubezen neizrečeno sveta,
Tebi bodi čast in slava peta!
Srce Jezusovo, ljubim Te nad vse,
prosim, blagoslovi me!*

*Jezus, ti za nas si kri prelival,
Ti si naše grešne duše umival.
Ljubim, srčno ljubim Tvojo sveto stran,
Tvojih pet krvavih ran.*

*Jezus, Ti si naša vsa dobrota,
kdor Te nima, je zares sirota.
Vsako noč želim pod Tvojim varstvom spat,
vsako jutro s tabo vstat.*

Duhovnik: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Duhovnik: Hvaljeno in čaščeno naj večno bo!

Vsi: Presveto Rešnje Telo!

Duhovnik: Zdaj in vekomaj!

Vsi: Amen!

Duhovnik: Pridite molimo!

Vsi: Pridite molimo!

Duhovnik: Jezusa Kristusa – daritev v zakramentu Evharistije.

Vsi: Pridite molimo!

Duhovnik: Jezusa, večnega in velikega duhovnika po Melkizedekovem redu.

Vsi: Pridite molimo!

Duhovnik: Pridite molimo ga in ponižno prosimo za nove služabnike nove zaveze - duhovnike - in druge duhovne poklice!

Vsi: Pridite molimo!

Duhovnik: Pridite molimo, Jezusa Kristusa, našega Odrešenika, ki nas ni zapustil sirot in nam je poslal Svetega Duha Tolažnika, da bi mogli spoznati in uresničiti svoje poslanstvo.

Vsi: Pridite molimo!

Duhovnik: Jezus Veliki duhovnik navzoč med nami pod podobo kruha. Prišli smo predte, da bi zopet nekoliko dopolnili tvoje naročilo: »Proste torej Očeta žetve, naj pošlje delavcev na svojo žetev!«

Bralec 1: Ponižno te torej želimo prosti za nove duhovne poklice.

Bralec 2: V svojem usmiljenju nam podari novih duhovnikov, redovnikov, redovnic, stalnih diakonov in misijonarjev.

Bralec 1: Potrebujemo jih, da bi se bližali k Tebi.

Bralec 2: Zato te prosimo, ne zapuščaj nas!

Duhovnik: Sveti Oče je letošnji teden molitve za duhovne poklice osredinil pod geslom: Gnani po Duhu za poslanstvo. Zato prosimo, pošlji poklicanim svojega Svetega Duha, ki jih bo »gnal« v uresničitev poslanstva.

Pesem: S skupno pesmijo prosimo in zaupno vsi molimo:
Pridi, pridi, Sveti Duh, pridi, pridi, Sveti Duh!

Daj nam prvi dar modrosti, pot naj kaže nam kreposti.
Pridi, Pridi ...

Z umnostjo razum obsevaj in za dobro nas ogrevaj.
Pridi, pridi ...

Daj nam dar nebeški sveta, v stiski nam pomoč obeta.
Pridi, pridi ...

Daj moči kreposti prave, da premagamo skušnjave.
Pridi, pridi ...

Uči nas Boga spoznati, njega voljo spolnjevati.
Pridi, pridi ...

Daj pobožno nam živeti, po svetosti hrepeneti.
Pridi, pridi ...

Daj nam v strahu ti služiti in otroško te ljubiti.
Pridi, pridi ...

Bralec 1: Iz apostolskih del.

Tedaj so se z gore, ki se imenuje Oljska in je sobotni dan hodá oddaljena od mesta, vrnili v Jeruzalem. Ko so prišli v mesto, so stopili v gornje prostore hiše, kjer so se zadrževali: Peter in Janez, Jakob in Andrej, Filip in Tomaž, Bartolomej in Matej, Alfejev sin Jakob in Simon Gorečnik ter Jakobov sin Juda. Vsi ti so enodušno vztrajali v molitvi z ženami in z Jezusovo materjo Marijo in z njegovimi brati.

Ko je prišel binkoštni dan, so bili vsi zbrani na istem kraju. Nenadoma je nastal z neba šum, kot bi se bližal silovit vihar, in napolnil vso hišo, kjer so se zadrževali. Prikazali so se jim jeziki, podobni plamenom, ki so se razdelili, in nad vsakim je obstal po eden. Vsi so bili napolnjeni s

Svetim Duhom in začeli so govoriti v tujih jezikih, kakor jim je Duh dajal izgovarjati. (Apd 1, 12-14; 2, 1-4)

Tišina

Duhovnik: Dvorano zadnje večerje si spremenil v binkoštno dvorano. Na kraju, kjer si postavil evharistijo in duhovništvo, si izlil Svetega Duha, da bi apostoli mogli svoje poslanstvo duhovništva uresničiti. Na binkošti si ustanovil Cerkev in ji zaupal poslanstvo odrešenja za vse narode. Po delovanju apostolov smo evharistijo in Svetega Duha spoznali tudi mi, da bi se tudi novi rodovi srečali s svetimi skrivnostmi naše vere molimo za nove duhovne poklice.

Bralec 1: Marija je ob angelovem oznanjenju sprejela svoje poslanstvo Božje Matere in postala milosti polna, da bi ga lahko uresničila. Nakloni vsem, ki jih kličeš v duhovne poklice jasnega spoznanja tvojega klica ter vseh potrebnih milosti, da bi lahko na klic v duhovni poklic odgovorili po odgovoru pa jim nakloni, da bodo poslednje uresničili svoje poslanstvo.

*Desetka rožnega venca iz veselega dela:
Ki si ga Devica od Svetega Duha spočela.*

Bralec 2: S postavitvijo svete evharistije si spremenil obličje zemlje, sadove zemlje in človeškega dela si spremenil v svoje Telo in svojo Kri, da bi nam bil še bliže in nam dal moč v življenjskih stiskah in s tem dosledno uresničil zapoved Ljubezni. Daj, Te prosimo, poguma in moči tvojim poklicaninim, da bodo vedno z radostjo in zaupanjem hiteli k Tebi, ki bivaš v podobi kruha in vina. Poživljaj jih s svojo milostjo, da bodo rastli v ljubezni, katero nam Tvoj zakrament podarja ter jo delili vsem. Daj jim moči, da ne bi obupali nad svojim poslanstvom.

Desetka rožnega venca iz svetlega dela:

Ki si postavil sveto evharistijo.

Bralec 1: Jezus Veliki Duhovnik, samega sebi si daroval Očetu za grehe sveta na lesu križa, daj, da se bodo vsi poklicani po Tvojem zgledu radovoljno darovali za svoje brate in sestre ter Cerkev, da ne bodo iskali samega sebe, ampak voljo Boga. Da bi zmogli za tabo ponoviti: Oče, ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi! Kjerkoli v Cerkvi me pač potrebuješ. Nakloni jim moči in poguma, kakor si ga apostolu Janezu, da je s pomočjo Tvoje svete Matere vztrajal pod Tvojim križem do konca.

Desetka rožnega venca iz žalostnega dela:

Ki je za nas krvavi pot potil /Ki je za nas križan bil.

Bralec 2: Apostoli so devet dni molili s Tvojo sveto Materjo in prejeli Svetega Duha, daj vsem poklicanim milosti, da bi vztrajali v molitvi, v pogovoru s teboj, dokler ne bodo neustavljivo gnani po duhu za poslanstvo v Božjem vinogradu.

Desetka rožnega venca iz častitljivega dela:

Ki je Svetega Duha poslal.

Duhovnik, bralec 1 in bralec 2: Gospod Jezus, Božji Pastir duš, Ti si poklical apostole, da bi postali ribiči ljudi. Pritegni tudi danes k sebi goreče in plemenite fante iz naših družin ter jih naredi za svoje učence in služabnike.

Zbudi v njih željo po odrešenju vseh ljudi, za katere na naših oltarjih vsak dan obnavljaš svojo daritev na križu. Pokaži jim, Gospod, vse pokrajine, kjer toliko naših bratov in sester prosi za luč resnice in gorečo ljubezen. Naj odgovorijo tvojemu klicu, postanejo sol zemlje in luč sveta. Na zemlji naj nadaljujejo Tvoje delo odrešenja in gradijo Tvoje skrivnostno telo, ki je Cerkev.

Tudi številna in velikodušna srca deklet milostno pokliči, Gospod. Vlij jim hrepenenje po evangeljski popolnosti in zbudi v njih željo, da se bodo v službi za Tvojo Cerkev ter za uboge in bolne žrtvovale z vsem žarom in vso močjo tvoje ljubezni.

Vsi: Amen.

Lavretanske litanije Matere Božje

*Gospod, usmili se
Kristus, usmili se
Gospod, usmili se*

*Kristus, sliši nas
Kristus, usliši nas*

*Bog Oče nebeški,- usmili se nas
Bog Sin Odrešenik sveta
Bog Sveti Duh
Sveta Trojica, en sam Bog*

*Sveta Marija, - prosi za nas
Sveta Mati Božja
Sveta devic Devica*

*Mati Kristusova
Mati Cerkve
Mati milosti Božje*

*Mati prečista
Mati brezmadežna
Mati nedolžna*

*Mati deviška
Mati ljubezniva
Mati čudovita*

Mati dobrega sveta
Mati Stvarnikova
Mati Odrešenikova

Devica najmodrejša
Devica častitljiva
Devica hvale vredna

Devica mogočna
Devica milostljiva
Devica verna

Podoba pravice
Sedež modrosti
Začetek našega veselja

Posoda duhovna
Posoda časti vredna
Posoda vse svetosti

Roža skrivnostna
Stolp Davidov
Stolp slonokosteni

Hiša zlata
Skrinja zaveze
Vrata nebeška

Zgodnja danica
Zdravje bolnikov
Pribežališče grešnikov

Tolažnica žalostnih
Pomoč kristjanov
Kraljica angelov

Kraljica očakov
Kraljica prerokov
Kraljica apostolov

*Kraljica mučencev
Kraljica spoznavalcev Kraljica devic
Kraljica vseh svetnikov*

*Kraljica brez madeža izvirnega greha spočeta
Kraljica v nebesa vzeta
Kraljica presvetega rožnega venca
Kraljica družine
Kraljica miru*

*Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, - prizanesi nam, o Gospod
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, - usliši nas, o Gospod
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, - usmili se nas.*

Pod Tvoje varstvo pribežimo, o sveta Božja Porodnica, ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah, temveč reši nas vselej vseh nevarnosti, o častitljiva in blagoslovljena Devica, naša Gospa, naša srednica, naša besednica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

Prosi za nas, sveta Božja Porodnica,
da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. Gospod Bog, vedno naj se veselimo zdravja na duši in na telesu. Na priprošnjo svete Device Marije nas reši zemeljskih bridkosti in nam daj uživati nebeško veselje. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Marijina antifona in prošnje po Marijinih litanijah med letom

Pozdravljena, Kraljica, Mati usmiljenja, življenje, sladkost in upanje naše, pozdravljena! K Tebi vpijemo izgnani Evini otroci; k Tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Obrni torej, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas in pokaži nam po tem izgnanstvu Jezusa, blagoslovljeni sad svojega telesa. O, milostljiva, o dobrotljiva, o sveta Devica Marija!

Prosi za nas, sveta Božja Porodnica,
da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. Vsemogočni Bog, za bivališče svojega Sina si izbral Marijino deviško telo. Po Njeni priprošnji naj bomo že tukaj rešeni vsega hudega, v nebesih pa deležni večnega veselja. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Blagoslov z Najsvetejšim ob sklepu molitvene ure:

Duhovnik: Božja pomoč ostani vedno pri nas.

Vsi: Amen.

Duhovnik pokadi Najsvetejše.

Pesem: *Dvigni Jezus, roke svoje,
blagoslovi ljudstvo svoje.
Milost svojo nam podaj,
daj nam priti v sveti raj,
daj nam priti v sveti raj.*

Duhovnik: Kruh iz nebes si nam podelil.

Vsi: **Ki ima vso sladkost v sebi.**

Molimo. Dobri Bog, Tvoj Sin je bil kot jagnje darovan za naše odrešenje, zdaj pa zakrit živi v Najsvetejšem zakramentu. Naj ga spoštljivo častimo, da ga bomo smeli gledati v večni slavi, kjer živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Blagoslov z Najsvetejšim.

Molitev v spravo za bogokletje:

Bog bodi hvaljen.

Hvaljeno bodi njegovo sveto ime.

Hvaljen bodi Jezus Kristus, pravi Bog in pravi človek.

Hvaljeno bodi ime Jezusovo.

Hvaljeno bodi njegovo presveto Srce.

Hvaljena bodi njegova predragocena Kri.

Hvaljen bodi Jezus v nasvetejšem oltarnem zakramentu.

Hvaljen bodi Sveti Duh, Tolažnik.

Hvaljena bodi vzvišena Mati Božja, presveta Devica Marija.

Hvaljeno bodi nje sveto in brezmadežno spočetje.

Hvaljeno bodi njeno slavno vnebovzetje.

Hvaljeno bodi ime Device in Matere Marije.

Hvaljen bodi njen prečisti ženin sveti Jožef.

Hvaljen bodi Bog v svojih angelih in svetnikih.

“ Ko je prišel binkoštni dan,
so bili vsi zbrani na istem
kraju. Nenadoma je nastal z
neba šum, kot bi se bližal
silovit vihar, in napolnil vso
hišo, kjer so se zadrževali.
Prikazali so se jim jeziki,
podobni plamenom, ki so se
razdelili, in nad vsakim je
obstal po eden. Vsi so bili
napolnjeni s Svetim Duhom
in začeli so govoriti v tujih
jeziki, kakor jim je Duh
dajal izgovarjati.”

Apd 2, 1-4